

МОЛОДІЖНИЙ КОМУНАР

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН. ЄДНАЙТЕСЯ!

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Виходить з 3 грудня 1939 р.

Четвер, 9 лютого 1984 року

№ 17 (3368).

Ціна 2 коп.

В ОБКОМІ ЛКСМУ УКРАЇНИ

Виховувати справжніх господарів

6 лютого відбулося розширене засідання бюро обкому ЛКСМУ, на яке були запрошені перші секретарі, завідувачі відділами комсомольських організацій міських комітетів і райкомів комсомолу, секретарі комсомольських організацій з правами райкомів.

Бюро розглянуло питання «Про завдання комсомольських організацій, що випливають із рішень грудневого (1983 р.) Пленуму ЦК КПРС, промови на ньому Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР товариша Ю. В. Андропова». З доповіддю виступив перший секретар обкому комсомолу І. Шевченко.

Як відзначалося на бюро, в комсомольських організаціях області проходить обговорення матеріалів грудневого (1983 р.) Пленуму ЦК КПРС. Особливу увагу звертається на завдання, поставлені Пленумом перед трудовими колективами. Безумовне виконання всіх планів і соціалістичних зобов'язань кожним молодим виробничником, кожним КМК — ось завдання, яке нині стоїть перед комсомольцями і молоддю.

У ході обговорення матеріалів партійного Пленуму народилися трудові почини, ініціативи, які повинні підтримати, поширити в усіх трудових колективах.

У прийнятій на бюро постанові відзначалося, що зусилля молодих трудівників повинні бути спрямовані на виконання завдань четвертого року і одинадцяті п'ятиріччя в цілому, реалізацію Продовольчої програми, на активну участь в ударній трудовій вахті комсомольців і молоді на честь 60-річчя присвоєння комсомолу імені В. І. Леніна.

На бюро було обговорено і затверджено заходи обкому комсомолу по виконанню завдань, поставлених грудневим Пленумом ЦК КПРС.

Бюро обкому ЛКСМУ розглянуло питання про підсумки роботи міських і райкомів комсомолу в 1983 році по виконанню рішень XXVI з'їзду КПРС, XIX з'їзду ВЛКСМ і XXIV з'їзду ЛКСМУ України. З інформацією в цьому питанні виступив другий секретар обкому комсомолу В. Іванов.

У прийнятій постанові відзначається, що в центрі уваги комітетів комсомолу області були питання участі комсомольців і молоді в патрістичному русі «Одинадцяті п'ятиріччя — ударну працю, знання, ініціативу і творчість молодих», економії і бережливості, підвищення ефективності і якості роботи, впровадження нових форм організації праці. Молодь області брала активну участь у реалізації Продовольчої програми.

Комітети комсомолу організовано працювали над поглибленням змісту марксистсько-ленінського політнавчання молоді. Заняття в системі комсомольської політосвіти тісніше пов'язувалися із завданнями трудових колективів.

Разом з тим у постанові бюро обкому ЛКСМУ відзначалося, що діяльність ряду комсомольських організацій і, насамперед, Петрівського, Добровеличківського, Олександрійського, Компанієвського і Новоархангельського районів, ще не відповідає зростаючим вимогам сьогодення. Райкоми комсомолу згаданих районів ще слабо спрямовують зусилля юнаків і дівчат на підвищення ефективності виробництва і якості роботи. Тут повільно скорочується кількість порушників трудової і виробничої дисципліни серед молоді.

Комітети комсомолу Бобринецького, Кіровоградського районів, м. Знам'янки ще повільно перебудовують ідейно-виховну роботу.

Ряд комсомольських організацій знизили вимогливість комсомольців до виконання Статуту ВЛКСМ. Ще незадовільно поставлена індивідуальна робота з молоддю.

Переможцями огляду роботи міських і районних комсомольських організацій по виконанню рішень XXVI з'їзду КПРС за підсумками 1983 року стали Олександрійська міська і Гайворонська районна комсомольські організації.

Бюро обкому розглянуло ряд питань внутрішнього життя.

У роботі бюро обкому ЛКСМУ взяв участь заступник завідувача відділом організаційно-партійної роботи обкому Компартії України А. Г. Марченко.

На засіданні бюро виступили заступники завідувача відділом молоді легкої промисловості і сфери обслуговування ЦК ВЛКСМ С. П. Каніщев і відповідальний організатор ЦК ЛКСМУ України В. М. Безкопрований.

ТРУДІВНИКИ ОБЛАСТІ
ГАРЯЧЕ СХВАЛЮЮТЬ
ЗВЕРНЕННЯ ЦК КПРС

Заради

народного блага

Центральний Комітет

Комуністичної партії Ра-

дянського Союзу зверну-

ся до всіх виборців, грома-

дян СРСР із закликом від-

дати свої голоси за канди-

датів блоку комуністів і

безпартійних. Я, як і всі

радянські люди, уважно

ознайомився з цим важли-

вим документом і готовий

проголосувати за дальш

зміцнення єдності і згурто-

ваності радянського су-

спільства — суспільства

справжнього народовлад-

дя.

Великі, радісні зміни

відбулися в нашій країні

за час від виборів до ви-

борів. Читаєш Звернення

ЦК КПРС, і серце слов-

ноється гордістю за успі-

хи нашого народу.

Я — головний інженер

колгоспу. Всі мої турботи

— про майбутній урожай.

Як показав досвід минуло-

го року, більшої уваги ви-

магає сінозбиральна техні-

ка, зрошувальна система,

забезпечення запчастина-

ми. Тому вже зараз слід

подбати про це. Будемо

добиватися максимально

ефективного використання

техніки, зменшення про-

стоїв, щоб вчасно і без

втрат зібрати урожай

84-го.

Прагнучи зробити ваго-

мий внесок у реалізацію

Продовольчої програми,

механізатори і ремонтни-

ки Бобринецького району

взяли підвищені зобов'яз-

ання по достроковій висо-

коякісній підготовці сіль-

ськогосподарської техніки

до польових робіт 1984

року. Грунтообробку і по-

сієву техніку уже поста-

влено на лінійку готовності.

В строк буде забезпечено

і готовність тракторів, зер-

нових комбайнів і зерно-

очисних машин.

Схвалюючи Звернення

ЦК КПРС до виборців,

ми, сільськогосподарські

трудівники, робитимемо

все для безперерйного за-

безпечення населення ви-

сокоякісними продуктами

харчування.

С. БЕРГЕР,

головний інженер кол-

госпу імені 40-річчя

Жовтня.

Бобринецький район.

Продовольча програма: твій внесок комсомол.

На знімку: кращий механізатор колгоспу «Дружба» Новоурицького району комсомолец Сергій ТИТЕНКО (зліва) і його наставник член КПРС Анатолій Іванович ІЩЕНКО біля свого трактора Т-150К

Фото В. ГРИБА.

Зима... Комсомольці і молодь села стали на трудову вахту четвертого року одинадцяті п'ятиріччя. Доляки ведуть боротьбу за одержання устійлюваного високих надобів молока. Довго не гасне світло в адміністративних будинках колгоспів і радгоспів. Аналізуються результати минулорічного господарювання, визначаються тонкощі вирощування просапних культур за прогресивною технологією, ще раз уточнюються плани і завдання на 1984 рік — словом, наполеглива плідотворна робота по виконанню Продовольчої програми триває. Шед-

рість кожного гектара землі вимірюється багатьма факторами, зокрема, і високим впровадженням колективного під'яду.

Поряд із досвідченими сповісні рішучості включитися у боротьбу за урожай і молоді землероби. Багатьом із них уже підкорилися індустріальний метод вирощування сільськогосподарських культур, робота за бригадним під'ядом. Надаючи величезно важливого значення продуктивній участі молоді області в підвищенні сільськогосподарського об'єму комсомолу в своїх заходах по реалізації завдань, що виплива-

«НОНС

ють із рішень грудневого (1983 р.) Пленуму ЦК КПРС намігив: «...розгорнути роботу по переведенню в сільському господарстві на прогресивні форми організації праці 50 процентів КМК». Тож, хочеться звернутися до керівників господарств: побільше довіряйте молоді! Адже саме їй шліфується передові форми організації праці. Саме молоді, бо за нею — завтрашній день села.

(Матеріали сторінки «Продовольча програма: твій внесок комсомол» читайте на 2-й стор.).

ОБГОВОРЮЄМО ПРОЕКТ ЦК КПРС ПРО РЕФОРМУ ШКІЛ

* * *

Дивлюся, як проходять шкільні будні у моєї дочки, і мимоволі порівнюю їх зі своїми шкільними роками. Що назвати, наші піонерські, комсомольські справи були набагато цікавішими, веселішими. Чим саме? Поясню. Як часто бувають у нинішній школі збори піонерських загонів, класні комсомольські збори, де учні вчилися б самостійності в усюму: думках, вчинках, у відстоюванні власної точки зору? На жаль, все це часто підміняють нудні класні години, де все наперед розписано: хто виступить, навіть хто про що скаже.

Пропоную проект реформи в пункті 18 третього розділу уточнити таким чином:

«Піонерські і комсомольські збори не повинні замінюватися класними годинами і регламентуватися з боку вчителів».

Р. ВОЗНЯКІВСЬКА,
працівниця обласного управління продовольства,
м. Кіровоград.

* * *
У проекті ЦК КПРС «Про основні напрями загальноосвітньої і професійної школи» необхідно додати пункт про те, що мови тре-

ба вивчати на всіх факультетах педагогіки без винятку. Часто на практиці ми стинаємося з таким кричущим фактом: студенти-практиканти в розмові з учнями у записках на дошці допускають граматичні і стилістичні помилки. Для вчителя це взагалі недопустимо.

Добре було б, аби мови ґрунтовно вивчалися на всіх факультетах і не однієї мови.

Н. МОРОЗ,
студентка фізико-математичного факультету Кіровоградського педінституту.

ЛЕНІНСЬКИЙ ЗАЛІК

Екзамен витримали

У комсомольських організаціях тресту «Олександріявбуд» проходить громадсько-політична атестація учасників Ленінського заліку «Рішення XXVI з'їзду КПРС — в житті».

Громадсько-політична атестація — важлива подія у житті кожного комсомольця. Їй передувала напружена робота у першій комсомольській організації. Були створені атестаційні комісії, до складу яких увійшли представники адміністрації, партійної, комсомольської і профспілкової організацій. Напередодні атестації було розроблено і прийнято соціалістичні зобов'язання на 1984 рік.

На високому організаційному та ідейно-політичному рівні пройшла атеста-

ція у комсомольсько-молодіжному колективі малярів будівельного управління № 3. Наприкінці минулого року ця бригада виступила з ініціативою: «Останній день кварталу працювати на зкомплених матеріалах». І ось у день проведення громадсько-політичної атестації групкомсорг колективу Наталія Магденко доповіла, що дівчата свого слова дотримали. Бережливе використання будівельних матеріалів дало змогу цьому колективу зеконотити їх за рік 410 кілограмів.

Завершити річне завдання до 28 грудня 1984 року, підвищити продуктивність праці на 1 процент понад план, зменшити собівартість продукції на 0,5 процента — усе це записано у комплексному

плані комсомолки Зінаїди Луценко, члена комсомольсько-молодіжного колективу штукатурів управління механізації. Вона вважано доповіла атестаційній комісії, що соціалістичні зобов'язання 1983 року виконала успішно. За підсумками минулого року Зінаїда, одну з кращих молодих робітниць тресту, занесено на Дошку пошани.

Уже перші підсумки громадсько-політичної атестації олександрійських будівельників свідчать про те, що юнаки і дівчата активно включилися у боротьбу за успішне виконання планів четвертого року одинадцяті п'ятиріччя.

В. ДЕДУРА,
секретар комітету комсомолу тресту «Олександріявбуд».

За підсумками обласного соціалістичного змагання серед КМК тракторних бригад неодноразово переможцем змагання ставала комсомольсько-молодіжна тракторна бригада № 2 колгоспу «Дружба» Новоукраїнського району. Молодь тут працює творчо, наполегливо. Механізовані ланки бригади одними з перших у районі перейшли на бригадну форму організації праці. Звичайно, труднощів і нерозв'язаних питань вистачає. Але сьогодні кожен механізатор розуміє переваги колективного під'ярду. Нині колектив бригади планує повністю перейти на бригадний під'ярд.

Незабаром — хліборобська весна. Наш кореспондент побував у колгоспі «Дружба» і подікався ходом підготовки молодих механізаторів до боротьби за врожай цього року.

Шлях

до комплексного бригадного

Із розмови з головним агрономом господарства М. Х. Рубаном:

— 3276 гектарів орної землі — таку площу обробляє щороку комсомольсько-молодіжна. І виявлене довіряє молоді із честю виправдовує. Лише кілька цифр — минулого року бригада в середньому одержала по 30 центнерів зернових, 323 — цукрових буряків, 26,3 — соняшника з гектара — красномовно про це засвідчують.

Хочу сказати про настрій на кінцевий результат. На шляху до нього механізатори своєчасно встигають ліквідувати свої прорахунки, часто зумовлені браком досвіду. Тож нині, коли особливо актуально поставило питання про впровадження комплексного бригадного під'ярду зі свого боку виступаю за те, щоб довіряти молоді найважливіші ділянки сільськогосподарського виробництва.

Давайте відкриємо книгу перспективних планів тракторної бригади № 2. Про те, що плани нинішнього року вищі, ніж у минулому, говорити потреби немає. Та зверніть увагу, що у своїх соціалістичних зобов'язаннях і ці високі показники молоді механізатори вирішили перекрити.

Із розмови з бригадиром комсомольсько-молодіжної тракторної бригади № 2 В. П. Колпаком:

Кор.: — Вікторе Петровичу, розкажіть, будь ласка, що зроблено і робиться для виконання соціалістичних зобов'язань на нинішній рік?

— Почну з кукурудзіводів. Цього року комсомольсько-молодіжні ланки, виходячи із завдань, поставлених на обласному семінарі-наряді в Новоукраїнці, як ніколи старанно готувалися до забезпечення високих урожаїв кукурудзи. Ще восени перед оранкою внесли по 3 центнери азотних добрив

на кожен гектар закріплених площ. Внесли і фосфорні. На відміну від попередніх років застосували щільніший ефективний засіб збереження в ґрунтах вологості, ретельно вирівняли площі.

Необхідну кількість туків внесли й на майбутні плантації під цукрові буряки. Тут неограничений поперік — пшениця, тож сподіваємося на високі врожаї.

Щодо озимої. Посіли в строк, своєчасно удобрили, нині посіви її у добром стані.

Ну, і, звичайно, не забули про техніку. Грунтообробку й посівну, як і планували, поставили на лінійку готовності до 20 грудня минулого року, майже підготовлена у нас і кормодобувна.

Договір про соціалістичне змагання, укладений між нами і тракторною

бригадою № 2 колгоспу «Перше мая» Маловишківського району — непоганий стимул для моїх хлопців щодо виконання і перевиконання поставлених завдань...

Кор.: — Робота за єди-

ним нарядом давно практикується в ланках вашої бригади!

— Четвертий рік. Досить повно її опанували члени ланок по вирощуванню просяних культур за індустріальною технологією. Ім добре відомі суттєві переваги під'ярду: бездоганність дисципліни праці, міцна згуртованість і товариська взаємодопомога колективу, оплата за кінцевими результатами тощо. Тут уже немає знаємі. Нинішнього року колектив бригади планує повністю перейти на бригадний під'ярд. До цього наполегливо готуємося. На заняттях в агрошколі, загальних зборах бригади наголошувало на таких моментах, як своєчасність постановки техніки на лінійку готовності та виконання агротехнічних прийомів, а також вивчення передового досвіду роботи ланок, зразкова дисципліна. Це забезпечить успішну роботу за методом бригадного під'ярду.

Із розмови з групом-сержом КМК тракторної

бригади № 2 Володимиром Дубченком.

Кор.: — Володимире, чи вважаєш ти, що бригада здатна вже сьогодні перейти на форму роботи з оплатою за кінцевими результатами?

— Доповню слова бригадира. Кожен комсомолец колективу дуже добре володіє закріпленою технікою. Причому володіє універсально. В разі необхідності може пореєсти з колісного трактора на гусеничний, з гусеничного — на комбайн. Це дає змогу маневрувати власними силами, розставляти їх так, як зручніше, хоча, звичайно, кожен поглиблено спеціалізується на своєму виді робіт.

Ще одна важлива деталь: висока дієвість бригадної ради і комсомольських зборів. Принциповість, з якою підходять члени колективу до всіх порушень, дає свої вагомі результати. Наведу приклад. Токар Микола Щока минулого року у відповідь на свій період збирання цукрових буряків кілька днів прогуляв. А комсомолец тракторист Іван Колесник, що вивозив добрива на поля, потягнув до чарки. Обоє їх було покарано матеріально, а Івана перевели на менш енергонасичений трактор. Та найбільше вплинуло на площі (і це добре було видно) колектив. Сьогодні наряд на їхню роботу немає.

Але ось що неолокоть: мало у нас ще молодих раціоналізаторів, справжніх умільців. І не тому що молоді механізатори не хочуть шукати, впроваджувати. Просто основи технічних знань на курсах мехавсобиучу невисокі. І розбудити в юнаків творчу думку, навчити їх основ раціоналізаторської роботи — справа не тільки викладачів профтехучилищ, а й досвідчених спеціалістів і механізаторів.

А працювати хлопці вміють. Скажімо, члени ВЛКСМ Сергій Титенко, котрий минулого року найбільше в колгоспі виробив умовної оранки (2834 гектари), Володимир Колпак (працює на навантажувачі ПЕ-0,8), тракторист Юрій Маркідов. Та й інші комсомольці нашої бригади свою роботу добре знають, вміють переборювати труднощі. Працювати вони будуть завжди з воликом, продуктивно. І за безпечною прогресивною формою праці — теж.

А. БЕЗТАКА, спецкор «Молодого комунара», Новоукраїнський район.

продовольча програма: твій внесок, комсомол

КОМСОМОЛЬЦІ І КОМСОМОЛКИ, ЮНАКИ І ДІВЧАТА!

ВІ — СПАДКОЄМЦІ І ПРОДОВЖУВАЧІ СЛАВНИХ ТРАДИЦІЙ СТАРШИХ ПОКОЛІНЬ. КОМУНІСТИ, ВЕСЬ НАРОД ВИСОКО ЦІНЯТЬ ВАШ ТРУДОВИЙ ЕНТУЗІАЗМ, ВАШУ НАПОЛЕГЛИВІСТЬ В ОВОЛОДІННІ ОСНОВАНИ НАУК, ВАШУ МУЖІВНІСТЬ ПРИ ВИКОНАННІ ПАТРІОТИЧНОГО ТА ІНТЕРНАЦІОНАЛЬНОГО ОБОВ'ЯЗКУ. ПАРТІЯ ЗАВЖДИ ДОВІРЯТИМЕ МОЛОДІ ВІДПОВІДАЛЬНІ ЗАВДАННЯ, ПІДВИЩУВАТИМЕ РОЛЬ ЛЕНІНСЬКОГО КОМСОМОЛУ В КОМУНІСТИЧНОМУ ВИХОВАННІ ПІДРОСТАЮЧОГО ПОКОЛІННЯ.

(Із звернення Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу до всіх виборців, громадян Союзу Радянських Соціалістичних Республік).

КУКУРУДЗІ — ТУРБОТУ МОЛОДИХ

ДОТРИМАТИ СЛОВА

У четвертому році п'ятирічки комсомольці нашого району продовжують шкелю над вирощуванням цінної сільськогосподарської культури — зернової кукурудзи за індустріальною технологією. На цій ділянці аграрного виробництва найбільшу піддачу може дати високий загальноосвітній рівень комсомольців-механізаторів, молодечий хліборобський запал, дбайливе, бережливе ставлення до техніки та її ефективне використання.

Плануємо одержати нинішнього року по 40 центнерів зерна кукурудзи на гектар. У районі створили дві механізовані комсомольсько-молодіжні загони, які будуть працювати за єдиним нарядом. Діятимуть вони на базі колгоспів імені Комінтерну та імені Леніна. Старту за «індустріальним графіком» для цих господарств не перші, немалий досвід роботи в ланках молоді уже має. В інших же колгоспах та радгоспах району в одинадцять механізованих загонів працюватимуть комсомольсько-молодіжні ланки по догляду і збиранню кукурудзи.

Турботи у молодих землеробів почалися ще з осені. Обрали під кукурудзу найкращі площі, по можливості — так, щоб попередником була пшениця. Але вибір полів — це лише частина справи. Кожен сорт кукурудзи вимагає ретельного обробітку ґрунту, його удобрення. Уроки минулого показали, що відхилення від технологічних вимог індустріальної технології обертається в майбутньому недобором зерна. Тож усі необхідні заходи восени були проведені пласно і високоякісно.

Усе ж стараністю і завзяттям брак знань підміняти важко. Тож нині, у відносно спокійний для кукурудзіводів період, повним ходом йдуть кукурудзіводівські семінари. Відбувся недавно подібний семінар і в колгоспі імені Комінтерну. Його учасники, члени механізованих загонів колгоспів імені Леніна, імені ХХ з'їзду КПРС і кінного заводу № 175, поділилися досвідом, обмінялися думками. Особливу увагу учасники семінару приділили питанням підвищення продуктивності праці на плантаціях качанистої, застосування органічних і мінеральних добрив, програмуванням прожайності.

Молоді ланкові і члени ланок та загонів ще раз почули про тонкощі організації роботи за колективним під'ярдом, стимулювання праці та ведення облікової роботи.

Нині вся необхідна для обробітку ґрунту техніка комсомольсько-молодіжних загонів — на лінійку готовності. Найвагоміший вклад у це внесли комсомольці Юрій Омеленко, Микола Бицюк, Василь Лисенко, Сергій Хлівний (колгосп імені Комінтерну), а також Анатолій та Віктор Ермаков з колгоспу імені Леніна. До весняної посівної кампанії, повного хліборобського сезону молоді кукурудзіводи підходять упевненими кроками. І хоча часом молоді не вистачає досвіду, того досвіду, який збирається роками по крихті і вберігає від прикрих прорахунків, комсомольці виявлене довіря — доводити індустріальну технологію до оптимальних «кондицій» і брати сповна від кукурудзяного гектара — прагнуть виправдати.

М. КИРИЛЕНКО, заорг Онуфріївського РК ВЛКСМУ.

Свій трудовий шлях Микола ВЕРГУН почав на кировоградському заводі «Червона зірка». Освоїв професію токаря. Але принади міського життя Миколу не вабали: його постійно тягло в рідне село. І повернувшись до нього, почав працювати в тракторній бригаді № 2 колгоспу «Дружба».

Нині за плечима токаря п'ятого розряду М. Вергуна — п'ятнадцять років роботи в колективі.

Фото В. ГРИБА.

На робочих місцях молодих доярок Перегонівського відділення радгоспу Таїсії Мельник і Тамари Герасименко червоніють прапорці переможців соціалістичного змагання. Комсомолка Т. Мельник у минулому році перевершила тринадцятий рубіж по надоях молока. Нині продуктивність тварин у її групі вища, ніж торік у цю пору. Ферма перейшла на дворазове доїння. І це дає конкретні результати.

— До того ж, — додає кандидат у члени КПРС Т. Герасименко, — «дворазівка» значно полегшує нашу працю. А це чималий стимул. Особливо для тих, хто недавно прийшов на ферму.

Тамара сім років тому прийшла в Перегонівку із Молдавії. Не одразу прийшла до неї успіхи. А минулорічний результат вагомий — 3641 кілограм від

Мета: 5000!

кожної корови. У 1984-му зобов'язалася надати 4500. Нинішні середньодобові надой у групі становлять не менше 10 кілограмів. За умови, що не всі ще корови отелилися, це високий показник.

Наймолодша на фермі — Олена Юрченко. Їй 21 рік. Та вже тепер вона — «тринадцятиця». А недавно комуністи виявили її високе довіря — прийняли в члени КПРС.

А комсомолка Ірина Рябенко — технік штучного

ТВАРИННИЦТВО — УДАРНИЙ ФРОНТ

осіменіння худоби. Торік на кожні сто корів отримала по 93 телат. А свою додаткову оплату за перевиконання плану приплоду молодянка — 60 карбованців — перерахувала у Фонд миру.

Не приховує свого задоволення роботою дівчат завідувач фермою. Ганна Василівна Ковальчук вважає, що її доярки стануть в недалекому майбутньому заспівувачами в боротьбі за п'ятитисячні надой.

С. ПІДДУБНИЙ, працівник головніської районної газети.

Радгосп імені Карла Маркса, Голованівський район.

ЗА ПРИКЛАД— ТРУДОВІ ДОСЯГНЕННЯ ВИПУСКНИКІВ

ОДНІЄЮ з форм розширення крутотору, вдосконалення відпочинку хлопців і дівчат є клуби за інтересами, любительські об'єднання, які діють майже в усіх профтехучилищах області. На базі нашого МПТУ № 4 створений клуб трудових традицій «Золоті руки». Ми поставили собі за мету пропагувати науково-технічні знання, формувати в учнів принципи високої моралі, виховувати в них комуністичне ставлення до праці. Це досягається завдяки проведенню різноманітних заходів: вечорів-зустрічей, конкурсів професійної майстерності, екскурсій, тематичних вечорів.

Керує діяльністю клубу рада, яку обирають на загальних зборах учні професійно-технічного училища. До неї входять майстер виробничого навчання Л. Я. Ільченко, бібліотекар С. Ф. Аришнік, секретар парторганізації училища О. С. Утілов та ще один учень з кожної навчальної групи.

Кожна секція ради виконує певні функції. Пошукова, наприклад, збирає і систематизує матеріали про

земляків-кіровоградців, ветеранів праці, випускників училища різних років. Вони проводять велику роботу по зміцненню шефських зв'язків із базовим підприємством — виробничим об'єднанням по сівалках «Червона зірка», організовує екскурсії в музей історії цього підприємства.

Секція організаційної роботи проводить конференції, лекції, бесіди, вечори трудової слави.

Частими і бажаними гостями клубу є передовики виробничого об'єднання по сівалках «Червона зірка», колишні випускники МПТУ № 4 Герой Соціалістичної Праці, делегат XXV з'їзду КПРС бригадир бригади слюсарів-складальників механоскладального цеху № 2 О. О. Кошурко, депутат Верховної Ради СРСР бригадир бригади формувальників ливарного цеху ковкого чавуну В. І. Гетьманець, депутат Верховної Ради УРСР, токар механоскладального цеху № 2 Л. В. Черпег, кавалер ордена Леніна, депутат міської Ради народних депутатів заступник ливарного

цеху сірого чавуну В. Ф. Трофимчук та інші. Причому ми не тільки запрошуємо

кращих виробників у наш клуб, а й самі буваємо у цехах підприємства, дізнаємося про трудові успіхи випускників училища. Особливо цікавими, цікавими такі екскурсії є для наших першокурсників, адже вони знайомляться з цехами, де невдовзі самі будуть працювати.

Члени клубу проводять роботу по профорієнтації молоді. Систематично організовують вечори «Із шкільного класу — в робітничий клас», «Робітник — це звучить гордо», «Вам, хто вибирає професію», «Ми твої резерв, любима Вітчизно». Охоче готуються хлопці і дівчата до дня відкритих дверей у профтехучилищі.

Моїми активними помічниками у всіх добрих справах клубу є завтрашні токарі Михайло Наумкін, Наталія Ховренко, майбутній слюсар Олександр Бредіхін, всі хлопці й дівчата, кому дорога честь училища, хто гордиться трудовими здобутками його випускників і прагне працювати так же добросовісно.

Л. ГУЖЕВЕНКО,
голова клубу трудових традицій «Золоті руки» МПТУ № 4.
м. Кіровоград.

КОМСОМОЛЬЦЮ!

Секретаріат Кіровоградського обкому ЛКСМ України, навчально-методична рада обласного управління профтехосвіти і бюро обласної комісії Радянського фонду миру постановили: всім комсомольцям і працівникам профтехучилищ взяти участь у республіканській операції «Зміцнюй мир своїми справами», а ході якої відпрацювати на промислових об'єктах і в колгоспах один день і зароблені гроші перерахувати у Фонд миру. Це послужить дальшій активізації роботи з військово-патриотичного виховання майбутніх робітників і колгоспників, підвищенню ефективності політичної пропаганди серед молоді.

Участь в операції «Зміцнюй мир своїми справами» буде внесена в особисті комплексні плани учасників Ленінського заліку «Вчимося комунізму, будемо комуністами», соціалістичне змагання груп, кожного учня і працівника і враховуватиметься при проведенні громадсько-політичної атестації і підбитті підсумків соціалістичного змагання.

(Продовження. Початок у № 15 за 4 лютого).

Та ж, суха й жилива, рука іспанця допомогла Бойку скинути мішок на землю, лягла на плечі. Їхні погляди зустрілися, заговорили поміж собою на одній мові, обом цим людям, у ту хвилину зрозумілій мові. І знову йшов Володимир по трапу, але не спіткнувся. Одна лиш думка, що поруч — друзі — іспанці, французи, поляки — підтримують, не дадуть упастися, життєдайною силою струмувала в серці, веліла жити. Відтоді, як іспанець, що йшов з ношею позаду, з останніх сил підхопив його, уже падаючого, і однією рукою довів з мішком до берега, зрозумів Бойко: не лише виживати, а й боротися з ворогом у цьому пеклі допомагає полоненням із багатьох країн Європи дружба і солідарна ненависть до фашизму.

Під осінь вантажі в порт стали надходити все рідше, і частину полонених перевели на ручні роботи в механічні майстерні контабору. Бойка і Юрова призначили в розпорядження кількох німців, які свого часу емігрували у Францію від переслідувань фашистського режиму Гітлера. Якоюсь одним з них, стареньким уже майстер, звелів хлопцям поладити у своїй житловій комірчині пічне опалення. Першим, що помітили друзі, ледве прочинивши двері, був великий радіоприймач. Озирались довкола — ні душі. Не зводячи заворожених очей з того дива, ступнули крок, другий і враз завмерли, пронизані спільною здогадкою: «Невже провокація?» Юров міцно стис за лікоть Бойка і, немов старший малого, повів у куток, до плити. За слопами майстра, дим з неї чомусь валував у приміщення. Отож спершу прочистили жалюзі димця, куций лежак. Працювали мовчки, неквапно, раз по раз поглядаючи на радіоприймач. Ні, не могли вони піти звідси, не дізнавшись, що там, як там, на рідній землі, не почувши бодай слова з далекої Москви.

— От що, — нарешті пошепки мовив Олександр, коли залишалось перевірити іще димар. — Ти вилазь на дах і періодично стукай по витяжній трубі молотком. На випадок чого, бий швидко, мов на пожежу. Коли ж постукаю я, мершій сюди. Іншої нагоди, мабуть, не трапиться.

Володимир стукав. Повільно, монотонно. А на сполох било його серце. І тоді, як вартував на даху, як почув нарешті глухі звуки ударів Юрова, як злазив. І вмиг воно захлинулось, заболіло невимовною радістю, коли почув голос рідної Вітчизни. «Б'ють наші гадів. Наступають по всьому фронту», — одні й ті ж слова з вуст в уста того ж дня передали своїм. А скоро звістка про наступ радянських військ засяяла в очах полонених із багатьох інших країн. Уже вкотре, зустрівши мовчазного, як говорив про нього Юров, наглухо замкнутого Григорія Вікторова, помітив Бойко, що і цей, мужній чоловік, не може приховати зрозумілої тоді їм обох радості.

(Далі буде).

Цей міні-електровоз серії ВЛ 80т зроблений руками учнів Знам'янського ТУ № 2 під керівництвом заслуженого працівника системи профтехосвіти старшого майстра училища І. Я. Мазура. Модель електровоза була на виставці технічної творчості у Кіровоградському палаці культури імені Компанієць під час обласного зльоту активістів системи профтехосвіти.

На знімку: учасники зльоту розглядають експонат, представлений технічним № 2.

Фото В. ГРИБА.

«У КЛУБ... ЧЕРЕЗ ВІКНО»

Під таким заголовком у газеті 13 грудня минулого року було надруковано критичну кореспонденцію про незадовільний стан роботи з молоддю дирекції Грузківського будинку культури Кіровоградського району, про пасивність комсомольської організації колгоспу імені Чапаєва у вирішенні питань дозвілля співчан.

На виступ газети відповів заступник Кіровоградського районного відділу культури М. І. КРАВЧЕНКО:

«Відділ культури Кіровоградського району, кому повідомляне, що кореспонденція «У клуб... через вікно» уважно розглянута на засіданні районного відділу культури. Окремі факти, наведені в матеріалі, дійсно підтвердились. Так, зокрема, в будинку культури деякий час не демонструвалися кінофільми, порушений був розпорядок демонстрування. Деякий час не про-

подилися танцювальні вечори для молоді — зіпсувалась апаратура».

І тут же М. І. Кравченко додає: «Що стосується «занедбані роботи» Грузківського сільського будинку культури, то в цьому питанні я зі спецкором газети не погоджуюсь — адже робота цього закладу культури ведеться на потрібному рівні (і далі йдеться про художній колектив, їх заслуги — РЕД.)

Хотілося також, щоб при підготовці подібних матеріалів, кореспондент газети узгоджував ці питання з відділом культури».

Що ж, нагадаємо ще раз т. КРАВЧЕНКУ, що термін «занедбана робота» як такий у матеріалі не вживався. Досить об'єктивно оцінювались у висшегаданій публікації заслуги і успіхи грузківських художніх колективів, а критикувалась поганя організація дозвілля

сільської молоді. Щодо останнього зауваження, відповідаємо: готуючи критичні матеріали, редакція має повне право не узгоджувати питання своїх публікацій з тими, кого критикує. Тож редакція чекає конкретної відповіді з райвідділу культури про вжиті заходи по критичному виступу газети.

І ще один лист був своєрідною реакцією на публікацію газети. Написали його молоді жителі села Овсинківка цього ж колгоспу. Ось окремі вмістки з нього:

«Ми прочитали у «Молодому комунарі» ваш матеріал. У порівнянні з тим, як проводить свій вільний час молодь села Грузького, наше життя здається бідним. Якщо в селі Грузькому не показували кіно декілька місяців, то в нашому селі його не було цілий рік... Про лекції годі й говорити — їх не було. Зараз наш клуб на ремонті, але

ДО РЕДАКЦІЇ зайшли п'ять хлопчиків і дівчатка. Один з них тримав у руках папки з паперами.

— Я Сергій Паша, командир групи «Пошук» з двадцяти сьомої школи, — представився. — А це мої друзі, теж п'ятикласники — Олег Чорний, Діма Малков, Петро Чапковський, Сергій Тригубенко, Олена Бойчук. Ми проводимо операцію «Орден у твоєму домі».

І розгорнув свої папери. На сторінках альбому каліграфічним почерком написані біографії колишніх

Також у ній є історія про одного з героїв Кіровоградської області — Героя Радянського Союзу О. І. Покришкіна. Він був командиром екіпажу «Літопис Великої Вітчизняної», шолопів створюють рукописну книгу про воїнів-кіровоградців, визволителів нашого краю. Сотні листів написали вони у січні, і сотні імен з'являються у їх записниках. Адрес багато, але одна спільна — пам'ять.

Комсомольська організація школи, вчителі постійно спрямовують діяльність пошукових і експедиційних

був військовим моряком, відмінником бойової і політичної підготовки.

Старшина запасу О. Маніта переконаний, що його молодий односельці до кінця виконають наказ своїх батьків і колишніх фронтівців. Адже тут, у десятиріччя, в хліборобському колгоспі, вони здобули добрий ідейний, трудовий і фізичний гарт. Готували себе до випробувань на зразок спортивного комплексу, який будували своїми руками, на уроках мужності вчителів і ветерани вселяли в їх

уже — аероклуб. І інші я нагадую майбутнім воїнам слова трічі Героя Радянського Союзу О. І. Покришкіна: «Літописці потрібні постійне тренування. Можна бути людиною відчайдушної сміливості і не мати успіху в повітрі. Треба, щоб льотні знання і відвага доповнювали міцні мускули, вірне око, хороше серце і легені». Мені, як голові обласної комісії ГПО, часто доводиться аналізувати роботу атсавіських і комсомольських активістів, які покликані налагодити процес початкової військової підготовки молоді. І періодічно переконуюсь, що тут у нас є нерозв'язані проблеми. Прикро, що вісімнадцятирічний хлопак підтягується на перекладні три-п'ять разів, вибівши із сил сходить з кросової дистанції, не виходить заліку на вогневому рубежі. І ще гірше, що такому видають перед призовом в армію посвідчення значківця ГПО.

Так, але у нас є адреси досвіду. Наприклад, колгосп «Україна» Знаменського району, Світловодський завод чистих металів, кіровоградські середні школи № 5 та 34, Кіровоградський машинобудівний технікум, де фізична підготовка молоді ведеться в нерозривному зв'язку з роботою по патріотичному вихованню. Протилежне, скажімо, в Голованівському СПТУ № 8, деяких школах Добропільського та Онуфріївського районів. Тут проводиться багато цікавих уроків мужності, юнаки і дівчата беруть активну участь в експедиції «Літопис Великої Вітчизняної», та десятки з них не залучені до постійних занять в спортивних секціях, погано готуються до заліку з фізичної підготовки. Передусім це тому, що на місцях слабка спортивна база, допускається формалізм у роботі вчителів фізкультури, а комсомольські організації самовиснажились від цієї справи. От і виходить прирідіти: хороша за своїм складом характеристика молоді, озброєна міцними знаннями, чесна (про таку нажмо: вихована) залишається не загартованою фізично. Тож дозволять заперечити: не зовсім вихована. Через те, що в процесі її виховання — були упуцнені».

Б. А. Риллов, ветеран 95 гвардійської стрілецької дивізії: «Перед святом Перемоги, напередодні річниці Збройних Сил мені доводиться виступати в ніколах, технікумах, профтехучилищах Кіровограда майже щодня. А потім — пауза. По кількох місяців підрад піть туди нас, фронтівців, не запрошують. А це неправдиво. Наше слово має звучати в класі, студентській аудиторії, теж за певною програмою, а не від випадку до випадку».

Дванадцятирічного Сергія Пашу я запитав, коли він прокоментував усі матеріали, які зібрав разом з своїми товаришами:

— А чим же ти займаєшся після уроків?

Хлопчик відповів гордо:

— Боксом, хоксем, авіа-модельованням. Сьогодні йдемо до бабусі — солдатської вдови Зінаїди Михайлівни Матвеевої, яка в роки війни шила шинелі фронтівцям. Вона так багато знає про них...

М. ШЕВЧУК.

ПАТРІОТИЧНЕ ВИХОВАННЯ МОЛОДІ: КОМПЛЕКСНИЙ ПІДХІД

Адреса одна — пам'ять

З БЛОКНОТА ЖУРНАЛІСТА

загонів, комсоргів і піонерські ватажки відбирають найцінніші реліквії, зібрані учнями, щоб використати їх у роботі по патріотичному вихованню школярів.

ДЕРЕВА пам'яті... Іх посади не тільки фронтівці Г. В. Тюрін. Коли червоної слідопити Новоукраїнки збирали матеріали про свого земляка героя громадянської війни М. І. Мокряка, вони одержали лист із Бряньщини, де бився у свій останній бій з денікінцями хоробрий командир дивізіону. Вчитель В. Даниленко повідомив, що в селі Шведички посаджена березова алея на честь героїв Жовтня. І тоді новоукраїнські піонери та комсомольці кинули клич: посади алеї пам'яті в кожному селі району. Юнаки і дівчата села Рівного одразу почали операцію «Назвемо всіх поіменню». Шукали матеріали про кожного із 578 односельців, які не повернулися з фронтівців доріг. І під час суботників та недільників садили ясени і яблуні, ялини та липи. Проводжали вони своїх односельців на службу в армію, і кожен призовник Рівного на вулиці, де жив загинув воїн, в сквері біля обеліска героям посадив дерево.

А ось іще один приклад. У селі Лозуватому Ульяновського району йшли на армійську службу комсомольці Юрій Бурман, Микола Ворончук, Михайло Козішук, Олександр Павлуша, Володимир та Сергій Чаповські, Василь Яровенко. Був вечір бойової слави, на якому голова сільської Ради народних депутатів Г. В. Білар від імені жителів села вручала кожному з них листівки-накази — з честю виконати свій священний обов'язок перед Батьківщиною. Як Герой Радянського Союзу Архип Маніта чим ім'ям нині носить Лозуватська десятирічка. Юнаки завітали в музей Героя, поклали квіти до пам'ятника загиблості, дали клятву на вірність Вітчизні.

А за місяць до цієї події в селі відбулися змагання з військово-прикладних видів спорту. Всі призовники підтвердили норматив ГПО. Призи переможців вони, спортсмени-розрядники, отримали з рук сина героя-земляка колгоспного воїна Олександра Маніти, який

Серця вигове почуття патріотизму та радянського інтернаціоналізму. І коли їх запитували, на кого вони хочуть бути схожими, відповідала одна: «На дідів-фронтівців». «На Архипа Маніту!». Бо така у них життєва позиція — прийнявши естафету слави в старшого покоління і гідно пронести її до перемоги висоти — на хлібній ниві, на зоряному кордоні Вітчизни. Не схити, не зронити честі своєї, мужньо піти на рубіж, який їм доручено захистити, і вистояти на ньому.

Саме комплексний підхід комітету комсомолу колгоспу імені Фрунзе до військово-патріотичного виховання молоді забезпечує успіх — є конкретна віддача. Минули лічені місяці з тих пір, як призовники пішли на солдатську службу, а вже їх батьки, вчителі, керівники колгоспу одержували листи з військових підрозділів, в яких командири дякують їм за виховання хлопців.

У ДНІ святкування 40-річчя звільнення Кіровограда від німецько-фашистських загарбників в обласному центрі проходили зустрічі з ветеранами війни на вечорах бойової слави, на уроках мужності.

Я попросив кількох із них відповісти на одне запитання редакційної анкети: «Який, на вашу думку, має бути сьогоднішній воїн, як він повинен готуватись до армійської служби?»

Відповіді були широкі і відверті.

М. Т. Татаринцев, ветеран 39 полку 13 гвардійської стрілецької дивізії: «Важко нам було в Сталінограді. І тут, у боях під час Кіровоградської наступальної операції. Але нам додавали сил висока віра в нашу перемогу, в наші високі ідеали. Всі ми, фронтівці, наставники молоді, передусім маємо передати нашим онукам ті устремління, з якими ми живемо, з якими йшли в бій з ворогом».

Герой Радянського Союзу В. О. Верхотурцев:

«Ще в тридцять років в далекий Перм я готувався стати льотчиком. Займався лижним спортом і спортивною гімнастикою, ввався влучно стріляти. А потім

різетів. Цю подорож організовано у зв'язку з наступним 200-річчям міста. У програмі кримських канікул студентів зустрічі з ветеранами війни і праці, передовиками виробництва, спортивні свята, вечори відпочинку. Тепла погода дала змогу гостям серед зими помилуватися квітінням мигдалю, здійснити морські прогулянки.

С. КОНСТАНТИНОВ,
кор. РАТАУ.

СЕЗОН ПОЧИНАЄТЬСЯ ВЗИМКУ

Шанувальники футболу пам'ятають важкий для кіровоградської «Зірки» минулорічний сезон розіграшу першості СРСР серед команд другої ліги. Та спортсмени не впали духом. Про це свідчило друге коло змагань. Футболісти під керівництвом нового старшого тренера майстра спорту Ю. І. Горожанкіна зуміли вийти з «небезпечної» зони. Нині футболісти «Зірки» готуються до сезону-84. Під час тренувань колективу у Світловодську наш громадський кореспондент І. КАРАНТ взяв інтерв'ю у Ю. І. ГОРОЖАНКІНА.

КОР.: — Які зміни відбулися у складі команди?

Ю. Горожанкін: — Склад колективу не змінився. До тренувань приступили нині 25 футболістів. Серед них лише п'ять гравців, яким більше 25 років. Доповнюємо команду молоддю. У числі молодих — півзахисник спеціалізованої футбольної дитячо-юнацької спортивної школи Сергій Степанко, Олег Коломєць, Геннадій Іщенко, Антон Філіповський і воротар Олег Діброва.

Серед ветеранів — капітан команди Олександр Смирнєнко, захисник Валерій Самофалов, півзахисник Володимир Димов.

КОР.: — Які зміни передбачені положеннями Федерації футболу про проведення розіграшу першості СРСР серед команд другої ліги на 1984 рік?

Ю. Горожанкін: — Усі 26 команд другої ліги (замість сумського «Фрунзенця» виступає переможець фіналу серед команд колективів фізкультури Ірпінська «Динамо» Київської області) вирішено поділити на дві підгрупи за принципом сезонів: в минулому сезоні місяцями в одну підгрупу потрапили ті, хто був у турнірній таблиці в парному числі, решта — в другу підгрупу.

Серед 13 команд кожної підгрупи передбачено провести підбіркові змагання у два кола. Команда прийматиме двох суперників на своєму полі і стільки ж матиме виїзних зустрічей, що дасть тиждень перерву для ліквідації проведених навчально-тренувальних процесів вдома.

Шість команд у кожній підгрупі, які займатимуть висхідні місця в турнірній таблиці, утворять групу, що боротиметься за 1—12 місце розіграшу першості СРСР, причому їм будуть враховані так звані «золоті очки» попереднього етапу.

Таким чином, на цій стадії розіграшу між собою в два кола зустрічатимуться лише команди, що будуть у другій підгрупі. Решта 14 команд за таким же принципом розіграватимуть 13—26 місця.

КОР.: — Які завдання ставить перед собою керівництво команди «Зірка» на футбольний сезон нинішнього року?

Ю. Горожанкін: — Напередодні кілька слів про склад керівної групи. На-

чальником команди став Олександр Олександрович Осипенко, тренером — Вадим Всеволодович Даренко, адміністратором збірників Володимир Михайлович Арутуниан, лікарем — Роман Поезінович Захальков.

Ми поставили перед собою мету потрапити цього року в шістьку найсильніших команд у своїй підгрупі. А для цього спортсмени мають підвищити вмогливість до себе в процесі навчально-тренувальної роботи. Ми ж, тренери, ведучи копійку роботи з молоддю, хочемо довести до того, щоб між більш досвідченими футболістами і новачками встановилися контакти і взаємодія.

Зрозуміло, що основну відповідальність покладаємо на досвідчених спортсменів. І наші завдання — правильно підійти до розподілу навантажень, щоб виробити в гравців витривалість, швидкість, силу, а також удосконалити техніку володіння м'ячем і тактичними навчаннями.

КОР.: — Як спланована підготовча робота до нового спортивного сезону?

Ю. Горожанкін: — Плануємо її за вимогами підготовки майстрів шкільного м'яча. Перший етап — адаптаційний. Ного ми почали в Кіровограді ще напередодні Нового року, згуртували колектив. Завершуючи цей період, провели в Черкасах три товариські матчі. Гравці з чернівецької «Десною», зі збірною Черкаської області, а також другим складом своєї команди зустрічалися зі збірною міста Черніве.

Потім приступили до другого етапу (а він за доброю традицією проводиться у Світловодську). 23 січня продовжилися загально-підготовчий період, який триватиме до середини лютого. У цей час пестиметься робота по підвищенню функціональних можливостей футболістів. Уже провели товариську зустріч з «Крибасом» у Криному Розі. Дніпропетровську команду «Металург» прийматимемо 11 лютого на світловодському стадіоні «Авангард». З 20 лютого в Закарпатті проведимо третій — спеціальний етап тренувального збору. Проведемо ряд контрольних матчів з командами майстрів, що також перебуватимуть на оборі.

ЛИТОВСЬКА РСР. Доцент Будівельного Інституту Вітаутас Довіденас і майстер виробничого навчання СПТУ № 25 Вілчас Рузіс сконструювали велоспортивний велосипед з розвивати швидкість більше 50 кілометрів на годину. Його вага — 19 кілограмів. У конструкторів винахідники

колеса дитячого спортивного велосипеда.

На знімку: такий вигляд має велосипедист. Фото М. БАРАНАУСКАСА. Фотохроніка ТАРС.

Редактор

Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

МАРШРУТИ ЗИМОВИХ КАНІКУЛ

У подорож «По дорозі Тавриді» запросило гостей Кримське бюро міжнародного молодіжного туризму «Супутник». Першими по новому маршруту вирушили студенти вузів країни, які прибули сюди на зимові канікули.

По двох нових маршрутах, прокладених по сусідньому Сімферополі, пройшли сотні ту-

«Молодой комунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМ України. На українському мові.

НАША АДРЕСА:
316050, МСП,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00; відповідального секретаря — 2-46-87; відділів комсомольського життя — 2-46-57; листів і масової роботи — 2-45-36; пропаганди — 2-45-36; учнівської молоді — 2-46-87; військово-патріотичного виховання та спорту, фотолабіраторії — 2-45-35; оголошень — 2-56-65; ректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Газета виходить у півторці четвер і суботу.
Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обласного Комітету України м. Кіровоград, вул. Гліни, 2.